

[Rager.]

af udvalget; men det er naturligvis en mindre og en mere intern sag.

Når jeg her ønsker at henlede opmærksomheden på denne sags udvikling, er det, fordi jeg tror, udgifterne vil komme til at stige betydeligt i de kommende år. Og hvilken indflydelse har det? Ja, for det første sendes materialet jo til prøve. Det koster en hel del at prøve dette materiel; der stilles store fordringer til det, og mange prøver er detaljerede. Prøvningsudvalget mener ikke, man kan påligne den, der indsender prøverne, det fulde beløb; det ville blive for dyrt igen, og derfor siger man: når materialet er godkendt og optaget på en liste, skal man hvert år betale en afgift, der groft taget i nogen grad afhænger af omsætningen af det pågældende materiel i årets løb — ikke efter nogen bestemt skala, men i det store og hele. Denne afgift er — det så man, da regningerne nu første gang blev sendt ud efter det nye budget — blevet så høj, at det for mange betyder en tre-firdobling af deres årlige udgifter. For de større producenter, de større importører betyder det ikke så meget; men det betyder meget for de mindre. Det betyder meget for en mindre fabrikant, og det betyder ofte meget for en importør, der repræsenterer et udenlandsk firma, og som skal tage forskellige ting hjem, lade dem prøve og måske kun sælger et enkelt eller nogle få eksemplarer deraf. Men han skal nødtigt fratages lysten til at tage nye ting hjem, for det ville medføre en standsning i den tekniske udvikling, som ikke er ønskelig. Derfor vil jeg gerne henlede opmærksomheden herpå, idet jeg mener, at el-værkerne som forbrugernes repræsentanter og medinteresserede i den prøvning, der her foregår, også som samfundets repræsentanter burde deltage i de udgifter, der pålignes prøvningsudvalget. El-værkerne betaler jo i forvejen et beløb til elektricitetsrådet, og der er, så vidt jeg kan se, intet som helst, der forhindrer el-værkerne i af de udgifter, de allerede betaler gennem el-rådet, at betale en mindre procent til delvis afholdelse af disse udgifter.

Jeg er ganske klar over, at i forhold til det foreliggende finanslovsforslag er dette en forholdsvis lille ting; men jeg har alligevel på fornemmelsen, at der kan komme den dag, da det er en af de små ting, som

giver hovedpine. Derfor har jeg ønsket, medens jeg endnu har lejlighed dertil, at gøre ministeriet, finansudvalget og det høje ting opmærksom på de anskuelser, jeg nærer i den retning, og som jeg mener er rigtige.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-31 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i finansudvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om børnetilskud og moderskabsydelse [af Petra Petersen m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1483, fremsættelsen i tidenden sp. 2679).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Da den højtærede socialminister ved sygdom er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne fremsætte nogle ganske få bemærkninger om det fremsatte lovforslag.

Jeg gør opmærksom på, at den højtærede socialminister den 13. februar i år har fremsat et forslag til lov om børnetilskud m. v., et lovforslag, der i mange henseender ligner det forslag, som det ærede medlem fru Petra Petersen på sin gruppes vegne har fremsat den 26. februar. Noget kunne måske have talt for, at det ærede medlem i år undlod at fremsætte sit lovforslag. Det ærede medlem vil ved at sammenligne de to lovforslag se, at der ikke er så forfærdelig stor forskel på dem. Jeg ville tro, at den højtærede socialministers forslag også ud fra det ærede medlems opfattelse var at foretrække fremfor det ærede medlems eget forslag.

Jeg skal imidlertid ikke gå i detaljer; jeg vil finde det rimeligt, at det ærede medlems lovforslag henvises til behandling i det udvalg, der blev nedsat til behandling af den højtærede socialministers forslag.